

Vysídlení Němců

Vertreibung der Deutschen

“Já jsem tam v Nuzarově byl už asi den dva po odsunu. Chalupy v hrozném stavu, ale to nám nezabránilo to tam všechno prozkoumat. Lezli jsme po půdách, prolezali pokoje. Vzhledem k tomu, že si Němci mohli s sebou odvézt jen asi 30 kilo (pozn. autora: dle dokladů 50 kilo), co jsem slyšel, tak tam zůstaly ještě spousty věcí. Ty se ale hned rozfofrovaly. Co mě překvapilo, byl dobytek. Slepice, krávy, všechen dobytek běhal na volno, všude otevřeno. Jenom ty krávy potom svedli do Valtířova. Nu, toho jsme hned využili a taky jsme si domů, asi za hodně lacino, přivedli kravku. Říkal jsem jí „nýmfrkoutka“. Do lesa chodila, práci vykonávala dobře. Ta holka se ničeho nebála.” **Vzpomínka Jana Volfíka z Postřekova**

Stavitel Kůželka z Postřekova zhodnotil po válce stav nuzarovských obydlí takto: “Domky jsou vesměs dřevěné, neb ze smíšeného zdiva podezděné, přízemí postavené asi před 100 lety. Opravy v nich větším dílem žádné prováděny nebyly, ostatní materiál jest pouze dřevo. Krov soustavy hambalkové, jednoduchý, střecha sedlová, krytina šindel neb šindelák, podlahy měkké, prkenné, dlažby kamenné, cihelné neb hliněné. Dveře náplňové s nasazenými zámky, okna ven a dovnitř k otevírání zřízená, dvojité, stropy dřevěné s viditelnými trámy, pobité záklopem a izolací mazaninou. V kuchyni jsou zděné aneb kachlové sporáky, ostatní vše jest vyklizeno. Sporáky a okna jsou větším dílem rozbitá. Záchody jsou nesplachovací, dřevěné, na hnojišti postavené, stodůlky (mlaty) i stáje jsou velice primitivní a zpustlé. Oceňuji tyto domky jeden s druhým za paušální částku Kčs 450, t. j. čtyřistapadesátkorun čsl. Ovšem bourání celé každé usedlosti si musí kupující provést sám, tak aby pozemek byl čistý a srovnaný do roviny dvorka.”

